

at det ikke skal vare længe, inden hun bliver sen. Det er i Almindelighed Klæmpen ved, at Malkekvæget bliver sygt. Til Slutningen udtalte det ærede Medlem sig om § 11, hvor der staar, at Bekjendtgjørelsen om Domsældelsen sker for Kjøbenhavns Vedkommende i den Berlingste Tidende og udenfor Kjøbenhavn i Stedets mest udbredte Blad. Deri er jeg enig med det ærede Medlem, at det sandelig ikke er godt for vedkommende Retsbetjente at skulle afgjøre, hvilket Blad der er det mest udbredte. Man maatte jo rende omkring paa alle Aviskontorerne og se Protokollerne efter. Baade Syllandsposten og Aarhus Amtstidende paaftaa jo Begge, ja, jeg kan gjerne tage Aarhus Stiftstidende med, de paaftaa da begge to eller alle Tre, at de have grumme mange Abonnenter. Det forekommer mig imidlertid, at et af de væsentligste Hjælpeidder til at faae Forsølfningerne hæmmede, er netop Bekjendtgjørelsen. Jeg tror, det er Noget, de Handlende holde mindst af, at det kommer i Avisen, at den og den Handlende har havt forsølfede Levnetsmidler. Derfor forekommer det mig, at det vilde være heldigt, om der stod, at det skulde bekjendtgjøres i vedkommende Steds Blade; thi det er ikke heldigt saaledes at begunstige de enkelte Blade. Enten det er et Høre- eller et Ventireblad, der paa det paagjældende Sted har flest Læsere, er det altid eller som oftest Tilfældet, efter den Udvikling, vi gennemgaa i politisk Henseende, at der er to eller flere Blade, og at de alle have en hel Del Læsere. Gjælder det om at skaffe Forsølfninger til offentligt Kjendskab, og det er det bedste Middel til at faae den rette Skyldige frem, da tror jeg, at det vilde være heldigt, om der stod, at den skulde bekjendtgjøres i Stedets Blade, det hjalp bedst til at faae Kundskab derom meget udbredt. For saa vidt Lovforslaget modtager adskillige Endringer, er jeg glad ved det, og for saa vidt er jeg den ærede Minister taknemmelig for, at han har bragt det frem, skjøndt jeg maa gjentage, at de Forandringer, det er undergaaet i Landstinget, efter min Mening gjøre det bedre; men der er adskillige Omraader, hvor det er ønskeligt at faae det yderligere forbedret, og jeg skal for mit Vedkommende anbefale det til Fremme.

Juslitsministeren (Nellemann): Det er jo ganske vist, som det ogsaa er blevet berørt af flere ærede Talere, at der ved denne Lov er to Hensyn, som fornemlig have spillet en Rolle, nemlig dels Hensynet til at drage Omværg for Befolkningens Sundhed og dels Hensynet til at hæmme en vis Klasse af i Svang gaaende Bebragerier, som man maa antage drives i en særlig Grad, om man vil haandværksmæssig. Disse to Hensyn maa man dog imidlertid ikke holde altfor skarpt ude fra hinanden, fordi de i mange Tilfælde flyde sammen, og der-

for kan det ikke undgaa, at man meget ofte, naar man taler om det ene af disse Hensyn, dog i Grunden ogsaa kommer til at berøre forskellige Ting, som egentlig nærmest henhøre under det andet. Jeg skal saaledes blot minde om, at Hensynet til Befolkningens Sundhed i Grunden ikke alene kommer frem paa den Maade, at man skal søge for Organismen ligefrem skadelige Stoffer holdte borte; men det maa erkjendes ogsaa at være et for Befolkningens Sundhedstilstand vigtigt Spørgsmaal, at de almindelige Handelsartikler virkelig indeholde den Næringsværdi, som de udgives for at have, og som de efter de almindelige Forestillinger om den Klasse Varers Bestaenighed skulle have. I den Henseende vil jeg ikke blot henvisse til Mælk, et Exempel, som er anført af et æret Medlem, og som ganske vist er særlig slaaende, men jeg tror, at noget lignende gjælder ogsaa om mange andre Næringsmidler. De ere ikke paa den Maade sundhedsfarlige, at den, der nyder denne enkelte bestemte Ting alene, derfor paadrager sig en Sygdom; men det er ikke uden Betydning for Befolkningens Sundhedstilstand i det Hele taget, at de Handelsvarer, som bruges mest, og navnlig bruges af den fattige Klasse, nogenlunde have den Næringsværdi, som de i Følge deres Bestaenighed skulle have. Derfor er der mange af disse Forsøld, som denne Lov vedrører, der ganske vist nærmest kunne synes kun at udgjøre et Bebrageri, kun at udgjøre Noget, som i økonomisk Henseende er usforparligt overfor Kjøberen, men som dog alligevel, naar man ser over det Hele og Store, ingenlunde er uden Betydning ogsaa for det Sanitære, nemlig for saa vidt man tænker sig Fremgangsmaaden anvendt i stor Maalestok og brugt i mange Tilfælde. — Jeg tror med Hensyn til denne Sags Behandling i det andet Thing, at man maa sige, at man der ingenlunde udelukkende fæstede sin Opmærksomhed paa det Sundhedsfarlige, men ogsaa tog Hensyn til det andet Moment, og jeg tror, at Sagens sande Sammenhæng med Hensyn til dette Punkt er, at disse Bestemmelser om Kjøbhandelen, som ganske vist frembyde de største praktiske Vanskeligheder, tilbdroge sig mest Opmærksomhed i det andet Thing, og derfor kom en uforholdsmæssig stor Del af Diskussionen til at dreie sig om dem. Det laa ikke i, tror jeg, at man i det andet Thing interesserede sig mere for den ene Side af Sagen end for den anden, men deri, at man i de Bestemmelser i Lovforslaget, der vedrøre den anden Side, ikke fandt saa mange Tvivl og Betenkeligheder. Spørgsmaalet om Kjøb kom til at spille Hovedrollen der, fordi man lige strax saae hvad der selvfølgelig heller ikke var skjult for mig, at det i praktisk Henseende er det vanskeligste Spørgsmaal ved det Hele. Naar man nu vil spørge, hvilket Omraade de særegne Foranstaltninger, som Loven figter til at udføre, ville